

udtrykkelig betingelse, at visitationen skal være af væsentlig betydning for efterforskningen.

Proportionalitetskrav

Til § 406

Bestemmelsen er en proportionalitetsregel og svarer til den danske retsplejelovs § 792 e, stk. 1, idet kriteriet »sagens karakter og grovhed« dog erstatter kriteriet »sagens betydning«. Et legemsindgreb må – i overensstemmelse med det almindelige kriminalprocessuelle proportionalitetsprincip – ikke foretages, hvis det efter sit formål, sagens karakter og grovhed og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde den eller de ramte personer, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Skånsomhedskrav

Til § 407

Bestemmelsen fastslår, at legemsindgreb skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader og ikke være mere krænkende for den pågældende end nødvendigt. Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 792 e, stk. 2. Reglerne i 2. og 3. pkt. knytter sig til begrebet blufærdigheden. Herved bliver der i retspraksis mulighed for at lade bestemmelserne tilpasse sig skiftende tiders vurdering.

Opbevaring af personfotografier mv.

Til § 408

Bestemmelsen regulerer politiets adgang til at opbevare og registrere oplysninger og materiale, der hidrører fra legemsindgreb. Reguleringen medfører en pligt for politiet til i visse tilfælde at destruere oplysninger. Stk. 1 og 2 vedrører opbevaring efter sagens afslutning, mens stk. 3 i visse tilfælde påbyder øjeblikkelig destruktion. Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 792 f.

Stk. 1 vedrører personfotografier optaget med henblik på senere identifikation. Efter bestemmelsen må politiet ikke opbevare sådanne fotografier, såfremt de vedrører personer, der ikke har været sigtet eller senere frifindes, eller mod hvem påtale opgives. Et personfotografi af sigtede, der er optaget i forbindelse med efterforskningen i et forhold, som den sigtede senere frifindes for, skal destrueres, selv om den pågældende dømmes i et andet forhold. Dette gælder dog ikke, hvis dette andet forhold i sig selv kunne have begrundet optagelsen, jf. § 402, stk. 2.

Stk. 2 vedrører alt andet materiale, der hidrører fra legemsindgreb. Reglen har dog først og fremmest praktisk betydning for fingeraftryk. Efter bestemmelsen skal fingeraftryk mv. af ikke sigtede destrueres, når sagen er afsluttet. Derimod kan politiet opbevare fingeraftryk mv. af personer, der har været sigtet, uanset at sagen mod den pågældende opgives, eller han eller hun frifindes.

Stk. 3 fastslår, at materiale og oplysninger, der er kommet til veje ved et indgreb, som retten nægter at godkende, straks skal destrueres.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit X, kap. 8.3.

Ransagning

Ransagningsbegrebet

Til § 409

Bestemmelsen er ny og definerer begrebet ransagning. Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 793. Der henvises til de almindelige bemærkningers omtale af begrebet ransagning.

Stk. 1 indeholder en beskrivelse af de lokaliteter og genstande, der er omfattet af ransagningsreglerne i §§ 409-416. Med udgangspunkt i grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed er forskellige typer af ransagninger opdelt i to kategorier efter indgrebets intensitet. De indgreb, der må anses for omfattet af grundlovens § 72, og indgreb, der i intensitet må sidestilles hermed, er nævnt i nr. 1. Stk. 1, nr. 1, omfatter således ransagning af boliger og andre husrum, herunder f.eks. kontorer, værksteder, beboelsesvogne og kahytter. Stk. 1, nr. 1, omfatter endvidere ransagning af dokumenter, papirer og lignende, herunder elektroniske medier, samt indholdet af aflåste genstande. De andre og mindre indgribende ransagninger er omfattet af nr. 2. Stk. 1, nr. 2, omfatter lokaliteter uden for husrum, dvs. haver og andre arealer under åben himmel samt bygninger, der ikke kan anses for »husrum«, f.eks. halvtage, carporte, åbne skure og lignende. Endvidere er andre løsøre genstande end de i nr. 1 nævnte omfattet. Det kan f.eks. være tøj, biler, hvis døre ikke er aflåste, maskiner eller uaflåste kufferter.

Betingelserne for at foretage ransagning samt kompetencereglerne er udformet på grundlag af opdelingen i nr. 1 og 2, således, at der som udgangspunkt stilles strengere krav til de mest byrdefulde ransagninger (nr. 1) end til mindre byrdefulde ransagninger (nr. 2). Ransagninger, der er omfattet af nr. 2, kan over for mistænkte besluttes af politiet uden rettens beslutning, mens ransagninger, der er omfattet af nr. 1, over for